

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 18-04-26290 מדינת ישראל נ' [redacted]
ואח' [redacted]

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

[redacted]

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה יובל דונדוביץ'
ב"כ הנאשם עו"ד נעם אליגון
הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של השגת מידע מהמרשם הפלילי, עבירה לפי סעיף 22 (א) לחוק המרשם הפלילי ותקנות השבים התשמ"א - 1981 וכן מעבירה של הפרת אמונים – עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.
במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם כי הנאשם יופנה אל שירות המבחן, הצדדים גזרו חופשיים בטיעוניהם לעונש, כאשר שירות המבחן יבחן בין היתר את שאלת אי הרשעתו, בעוד שהמאשימה תעתור כי ההרשעה תישאר על כנה. עוד סוכם בין הצדדים, כי במסגרת הטיעונים לעונש הצדדים לא יהיו מחויבים לעובדות כתב האישום בכל הנוגע לנסיבות העבירה.
כן צוין כי המתלוננת התנגדה להסדר הטיעון.

כתב האישום

כעולה מעובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית שימש הנאשם כשוטר במשטרת ישראל.
נוגה ויזל (להלן: "המתלוננת") שכרה את שירותיה של הנאשמת כאשת יחסי ציבור ובין השניים התגלעו סכסוכים שהובילו לתביעות חדירות.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 18-04-26290 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

ואח' [REDACTED]

כשלושה חודשים עובר לאירועים המתוארים בכתב האישום ובמהלכם, ניהלו הנאשם והנאשמת קשר ברשת החברתית "פייסבוק" וב"וואטצאפ" וכן קשר טלפוני. על רקע מערכת יחסים זו ביצעו הנאשמים את העבירות המיוחסות להם.

בתאריך 22/5/17, לבקשת הנאשמת, הזין הנאשם את מספר תעודת הזהות של המתלוננת למערכת המשטרתית והוציא מידע מן המרשם הפלילי וממאגרי המידע המתנהלים במשטרת ישראל אודותיה. הנאשם עשה כן שלא לצורך מילוי תפקידו כשוטר ומבלי שהיה זכאי לקבל את המידע.

בהמשך למתואר לעיל, צילם הנאשם באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו, את תמונתה של המתלוננת, מתוך המאגר המשטרתית והעביר את התמונה לנאשמת, כמו גם מידע חסוי על המתלוננת, מתוך המרשם הפלילי.

ביום 23/5/17, שלחה הנאשמת באמצעות מייל את תמונתה של המתלוננת מהמסוף המשטרתית לעורכי דינה של המתלוננת וכן לאנשים שונים, ביניהם עיתונאים.

תצהיר נפגעת העבירה

המתלוננת הגישה תצהיר נפגע עבירה, במסגרתו טוענת כי הרגישה "מתוללת" ולאחר המקרה הסתגרה בביתה, לא יצאה לעבודה ונמנעה ממפגשים חברתיים. הנאשם עשה שימוש לרעה במידע לצרכיו האישיים והותיר את המתלוננת חסרת אונים. אלמלא מעשיו, לא יכולה הייתה הנאשמת 2 לפגוע במתלוננת.

כתוצאה מפרסום הרישום המשטרתית, הגשתו בהליכים אזרחיים שונים והעברתו לעיתונאים, הרגישה המתלוננת מושפלת ונאלצה להתמודד עם מספר רב של שאלות של כתבים ושאלות שהופנו אליה באמצעות עורכי דינה. המתלוננת, כך לדבריה, צמצמה פעילותה כסניגורית ונלחמה על שמה הטוב אל מול האשמות.

לא ניתן לכמת את הפסד החשתכרות. עד היום ניתן למצוא את הרישום המשטרתית ברשתות השונות וברשת האינטרנט והמתלוננת ממשיכה להלחם ולהגן על שמה הטוב.

עוד הוסיפה המתלוננת כי כתוצאה מהמקרה חוותה דכאון ומצוקה נפשיים ואובחנה כסובלת מפוסט טראומה.

המתלוננת נחקרה על תצהירה ועדותה היתה נסערת. היא ציינה כי ניתן למצוא את הפרסום ברשת הפייסבוק של הנאשמת 2, היא אינה יודעת אם כיום הפרסום מופיע, אך במהלך חודש מרץ 2020, הוא הופיע, עוד הוסיפה כי הנאשמת 2 צירפה את תמונתה של המתלוננת להליכים אזרחיים ולשופטים שונים. לטענת המתלוננת הנאשם מסר את פרטיה לנאשמת 2, לצרכים מיניים.

המתלוננת העידה כי מצבה הנפשי קשה כתוצאה מהאירוע.

המתלוננת מסרה כי תמציא מסמכים המעידים על מצבה הנפשי, לעיני בית המשפט בלבד, שכן היא חוששת מדליפת המידע. בהחלטת בית המשפט ניתנה לה ההזדמנות לעשות כן, אך מסיבותיה שלה נמנעה מלעשות כן.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 18-04-26290 מדינת ישראל

ואח' [REDACTED]

ראיות מטעם ההגנה

מטעם הנאשם העיד ניצב בדימוס זאב אבן חן, אשר מסר כי הכיר את הנאשם לפני כעשור, עת נהרגה בתו באסון הכרמל. זאב הוסיף כי פגש בנאשם כחלק ממעשי השיקום של בנו אותו ניסו לגייס לימ"מ בתפקיד ניהולי, הנאשם לקח אותו תחת חסותו ושימש מעין "מנטור" של בנו. זאב תיאר כי הנאשם, על אף קשייו של הבן, השקיע בו רבות וגרם לכך כי בנו יצליח לשרת בימ"מ כשלוש שנים ובהמשך פנה אף לדרך חדשה לטענתו, הנאשם אהיר ומתושב הוא מודע לטעות שעשה ומצטער עליה.

טיעוני המאשימה

הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, בעבירה של השגת מידע ממרשם פלילי וחן בעבירה של הפרת אמונים. הנאשם שירת כקצין משטרה קיבל מאת הנאשמת 2 ולבקשתה את מספר תעודת הזהות של המתלוננת, בדק אותה במרשם המשטרה ובמאגרים, שלא לשם מילוי תפקידו ומאוחר יותר אף העביר צילום של תמונת המתלוננת מתוך המאגר המשטרה אל הנאשמת 2, אשר הפיצה אותם. מבחינת הערכים המוגנים, נפגע כבוד האדם, זכותה של המתלוננת לפרטיות, האינטרס הציבורי נפגע ואמון הציבור במערכת אכיפת החוק ובתקינות פעילותו של המנהל. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, העבירה בוצעה על ידי שוטר מתוך נגישותו למערכות מידע מסווגות, סמכות שניתנה לו מכוח תפקידו זה ועשה שימוש לרעה באותה סמכות. העובדה שמדובר בצילום התמונה והוצאת מידע חסוי הולם נסיבה לחומרה. מבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ושלי"צ ועד עבודות שירות. מבחינת קביעת העונש בתוך המתחם, הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה והורשע יש חשיבות להרתעת הרבים, אף שהנאשם לא משמש כיום כשוטר לטענת המאשימה, אין להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בדיון העבירה בוצעה על ידי הנאשם בהיותו שוטר בתפקיד, הנזק שנגרם ידוע, אף בחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם, אינן מאפשרות הימנעות מהרשעה, הנאשם אינו שוטר כיום, הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו כתוצאה מההרשעה. המאשימה עתרה לגזור על הנאשם ענישה בדמות של"צ, עונש מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

טיעוני ב"ב הנאשם

הנאשם הודה בכתב האישום בו הודה והביע חרטה כנה ואמיתית, כמו גם בוושה גדולה על מעשיו. הנאשם עשה ועושה רבות לטובת המדינה והוא כשל כשלוך חרוץ ועמוק במעשיו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 26290-04-18 מדינת ישראל נ

ואח' [REDACTED]

[REDACTED] הנאשם בן 44 לערך, נעדר עבר פלילי קודם, בוגר תואר ראשון [REDACTED]

העבירה בגינה הורשע הנאשם בוצעה לפני למעלה משלוש שנים וחצי, חלוף הזמן אינו רובץ לפתחו של הנאשם ואף לא לפתחה של המאשימה, והודיית הנאשם בכתב האישום ארעה בשלב מאוחר, נוכח קיומה של נאשמת נוספת בכתב האישום. הנאשם הודה לראשונה בווידאו גמור"ש.

לטענת ב"כ הנאשם, מרבית התיקים מסוג זה מסתיימים בדין משמעתי ולא מגיעים לכותלי בית המשפט, ומשכך קשה למצוא פסיקה שיש בה כדי להצביע על מתחם הענישה בבתי המשפט השונים. תסקיר שירות המבחן לא ממליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם ואולם ב"כ הנאשם עותר כי הרשעתו של הנאשם תבוטל בין היתר בשל נגיעה ממשית ומיידית בנאשם, כמו גם כי לנאשם קיימות תכניות רבות ויש לבחון לצד ביצוע העבירה את מעשיו הרבים והטובים של הנאשם ולנקוט עמו בחסד. הנאשם שילם מחיר אישי כבד, התא המשפחתי שלו נפגע ונעשו מאמצים גדולים לשקמו, אשת הנאשם נמצאת לצידו ותומכת בו.

הנאשם לא היה מודע לסכסוך בין המתלוננת לנאשמת 2 והוא לא צפה כי היא תעשה שימוש במידע שנמסר לה. יש לזכור כי מדובר במעודה אחת בלבד.

דברו האחרון של הנאשם

בדברו האחרון מצא הנאשם כי קיימת עננה כבדה מעל ראשו, הוא חש בושח גדולה כתוצאה ממעשיו וחרטה עמוקה. הוא מודע למה שעובר על המתלוננת. הוא שילם מחיר אישי ומשפחתי, הצליח לשקם את נישואיו. אם יורשע ייגרם לו נזק כתוצאה מההחשעה. כל חייו שירת את המדינה, מדובר במעעדה חד פעמית, הוא אדם נורמטיבי המגיע ממשפחה נורמטיבית והוא מבקש את החמי בית המשפט. לטענת הנאשם הוא עוסק בחברה של [REDACTED] ומשמש [REDACTED] בחברה הוא מקווה להמשיך בחייו ומביע צער.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם [REDACTED] הנאשם התגייס בגיל 18 לשירות קרבי כלוחם [REDACTED]

מאז שחרורו מהמשטרה הינו עצמאי [REDACTED]

[REDACTED] אף שלא הוצג מסמך רלוונטי.

הנאשם תיאר קשר זוגי קרוב ותומך עם רעייתו כמו גם את הקשיים שתוו בני הזוג כתוצאה מהאירוע.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 26290-04-18 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

ואח' [REDACTED]

הנאשם שלל כוונה לפגיעה במתלוננת או הכרות קודמת עמה, מבין בדיעבד את חומרת העבירות שביצע כמו גם את הפער בין התנהלותו פורצת הגבול לנגישותו באותה עת למידע רגיש ומסווג במסגרת עבודתו.

הנאשם העביר למתלוננת את המידע באמצעות הטלפון באופן דיסקרטי והרחיק את אפשרות הפגיעה במתלוננת, בלט מדבריו כי השליך אחריות על הנאשמת 2 ואת המעורבות הרגשית עמה לצד רצונו לסייע לה.

לצד זאת הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו והצר על הפגיעה במתלוננת. הנאשם הביע חשש מפני תוצאות גזר הדין בהליך הנוכחי, [REDACTED] במידה ויורשע. הנאשם אינו בקשר עם הנאשמת 2 ושולל נזקקות טיפולית.

הקשר עם הנאשמת 2, במועד ביצוע העבירה טשטש את יכולתו של הנאשם להציב גבולות והביא לכך שהוא ינצל את מעמדו כשותף לצרכי האישיים.

שירות המבחן לא התרשם מדפוסים עברייניים או מרמתיים אצל הנאשם והעריך כי ההליך הפלילי היווה עבורו גבול ברור ומרתיע להמשך התנהגות עוברת חוק בעתיד.

בהערכת גורמי הסיכון להישנות עבירות עלו קשייו של הנאשם לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירות, השליך אחריות לביצוען על נאשמת 2 ועל הקשר שהתקיים ביניהם, כשמתקשה להתבונן בחלקיו שאפשרו ביצוע עבירות נוספות, והנאשם שולל נזקקות טיפולית וממוקד בצרכיו ותפקודו.

לצד זה מדגיש שירות המבחן כי הנאשם נעדר עבר פלילי תועלה יכולתו כיום לפנות לסיוע ולהיעזר בסביבתו הקרובה.

שירות המבחן לא ממליץ על צו מבחן, בשל כך שהנאשם שולל נזקקות טיפולית עוד סבור שירות המבחן כי עונש של שלי"צ יהווה עבור הנאשם עונש שיש בו כדי להקטין סיכון להישנות ביצוע עבירות. שירות המבחן נמנע מלהמליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם, הנאשם לא הציג מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטיה וישירה בעבודתו הנוכחית, אך ציין כי הנאשם לא מחזיק בדפוסים מרמתיים או עברייניים.

דיון והכרעה

כלל הוא כי מקום שהוכחה אשמתו של אדם בפלילים, יש להרשיעו בדין.

כלל זה מעוגן בסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע כי "בתום בירור האשמה הפלילית בית המשפט [...] על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו".

בית המשפט יפעיל את סמכותו להימנע מהרשעת אדם לאחר שנמצא כי הוא עבר עבירה רק במצבים "חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן", כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337, 342-341 (לחלק): "עניין כתב").

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 26290-04-18 מדינת ישראל

ואח' [REDACTED]

כמו כן, ההרשעה היא תוצאה מתחייבת ממהות ההליך הפלילי, באמצעותו מביעה החברה את סלידתה ממעשה העבירה שביצע הנאשם, במקרה להביא להרתעה אישית והרתעה לרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמול עונשי בצידו (ע"פ 9262/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ח (4), 869).

החוק אינו קובע את התנאים להימנעות מהרשעה או ביטולה, ולכן שאלה זו מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט בהתאם לנתונים המונחים בפניו (עניין כתב).

כבי השופט דורנר, קבעה בעניין כתב שני תנאים שבהצטברם ניתן להימנע מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה: על ההרשעה לפגוע פגיעה המורה בשיקום הנאשם וסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מכלל לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.

כבי השופט לוי חוסה כי על פנות המאזינים ניצבים שיקולי שיקום אל מול שיקולים של האינטרס הציבורי. עוד קבע כבי השופט לוי כי במסגרת פסק הדין על בית המשפט למנות את השיקולים הבאים: " [...] א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה; ח) האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ט) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; י) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם... מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטרס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגם שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הצבורי של ההרשעה. הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההפך שומה עליו לשכנע את בית-המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיווידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי."

שאלת השיקום של הנאשם, נלקחת אף היא בחשבון במסגרת שיקולי הענישה האינטרס שיקומו של העבריין יכול לא אחת להטות את הכף מול האינטרס הציבורי (ע"פ 9090/00 בועז שניידרמן נ. מדינת ישראל, פורסם בנבו (ניתן ביום 22.2.01)).

מעשיו של הנאשם חמורים ומאוד. הנאשם ניצל את מעמדו כשוטר במשטרת ישראל והוציא מידע חסוי מהמרשם הפלילי בעניינה של המתלוננת ומסרם לנאשמת 2, שלא כדין מבלי לקחת בחשבון את הפגיעה הפוטנציאלית במתלוננת שמידע בעניינה מסתובב שלא ברשות גורמי אכיפת החוק ויכול

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 26290-04-18 מדינת ישראל נ'

ואח' [REDACTED]

לשמש לניצול לרעה. הנאשם ידע, או לפחות היה עליו לדעת, כי המידע מועבר לצרכים שאינם לגיטימיים בעליל.

היה על הנאשם, בטרם העברת המידע לחדול ממעשיו ולהבין את הפסול שבהתנהגותו, אך הוא נמנע מלעשות כן.

אל לנו לשכוח, כי הנאשם שימש אותה עת כשוטר במשטרת ישראל ומשכך הפגיעה הקשה אפוא הינה גם באמון שניתן בארגון זה על ידי הציבור, הנושא עיניו אל הארגון, בתקווה כי יאכוף את החוק, ידאג לשמירה על שלטון החוק, ימגר את הפשע וכי יביא לנורמות התנהלות והתנהגות ראויות והולמות בחברה.

כל אלה, ופרודאי בהצטרפותם, אינם מאפשרים סיום התליך באי הרשעה. האינטרסים הציבוריים מחייבים כי במקרים אלה, יישקלו כלל ההיבטים לחומרה לעיל וינתן להם המשקל הנאות, בענישה הולמת ומדתיעה.

שני המבחנים לשקילת אפשרות של סיום התליך באי הרשעה הם מצטברים, ועל כן, די היה בקביעה זו על מנת לדחות את הבקשה לסיום התליך בדרך זו.

למעלה מן הצורך, אדון גם במבחן השני שעניינו נזק קונקרטי לנאשם - המבחן השני עניינו בפגיעה עכשווית, ממשית וקונקרטית בעתידו של הנאשם ובשיקומו. הלכה זו חוזרת ונשנית בפסקי הדין של ביהמ"ש העליון (ראו למשל: רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (ניתן ביום 26.1.15); רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (ניתן ביום 4.3.13); רע"פ 8627/12 הנסב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (ניתן ביום 31.12.12)).

הנאשם לא הציג לשירות המבחן ואף לא בבית המשפט כל מסמך שיש בו כדי להצביע על פגיעה עכשווית וקונקרטית בתעסוקה שלו ונטענה לפי [REDACTED]

נטענה בעלמא בלא שהובא כל מסמך התומך בטענתו זו והוא המצביע על פגיעה קונקרטית ולו לכאורית בעבודתו, היה והרשעתו תיוותר על כנה.

כך או כך, בשל האינטרסים הציבוריים שנמנו לעיל ובשל נסיבות המעשים כמו גם הפגיעה במתלוננת, כפי שפורטו לעיל, אין המקרה דנן בא בגדרם של אותם מעשים חמורים ויוצאי דופן בהם ניתן לסיים הליך פלילי ללא הרשעה.

לצד זה, אף שירות המבחן לא ממליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם, ודומה כי הנאשם, על אף החרטה, הצער והבושה שחש כלפי מעשיו, משליך את תוצאות התנהגותו על הנאשמת 2, ומתקשה לערוך בחינה אמיתית בחלקיו שאפשרו את ביצוע העבירות.

על כן, ומשהאינטרסים הציבוריים אינם מאפשרים את סיומו של ההליך בלא הרשעה בדין ומשלא מצאתי כי שיקולי שיקום או שיקולי עיסוק עתידי, גוברים על שיקולים אלה, כהלכת בית המשפט העליון, לא מצאתי להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם ואני מורה כי היא תיוותר על כנה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 18-04-26290 מדינת ישראל נ

אח'

אשר למתחם העונש ההולם, אכן כפי טענת הצדדים, חיפוש במאגרים המשפטיים השונים, מלמד כי אכן לא בנמצא פסקי דין רבים שיש בהם כדי להצביע על מדיניות ענישה במקרים מעין אלו. בי"כ הנאשם הציג פסקי דין משמעותיים של בית הדין למשמעת, אשר הסתיימו לרוב בנוזפה ובקנס. יחד עם זאת, בחינת רמת הענישה הנוהגת בתיקים של עבירת הפרת אמונים על ידי שוטרים ואו עובדי ציבור מצביעה על כך כי בנסיבות בהן הפגיעה בערכים המוגנים הייתה נמוכה עד בינונית נגזרו עונשים מגוונים הנעים בין שירות לתועלת הציבור בהיקף רחב ועד למספר חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

הצדדים אינם חלוקים כי יש להשית על הנאשם ענישה בדמות של"צ ואני סבורה כי הענישה ראויה בעניינה.

סוף דבר

על כן ולאחר שיקול מכלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה חורשע.

צו של"צ, בהיקף של 200 שעות - בחתום לתכנית שיגבש שירות המבחן עד ליום 21.5.21.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי של צו השל"צ. באם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפסיק את הצו, להרשיעו ולגזור את דינו מחדש.

פיצוי בסך של 3,000 ₪, למתלוננת 1, הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 יום מהיום ובאמצעות מזכירות בית המשפט.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לפעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ט אדר תשפ"א, 03 מרץ 2021, במעמד הצדדים.

ענית רון, שופטת - נשיאה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 26290-04-18 מדינת ישראל נ

ראח' [REDACTED]

איסור פרסום